

РЕШЕНИЕ

№ 24

гр. Радомир, 21.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РАДОМИР, I СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ИВЕТА П. ТАКОВА

при участието на секретаря М. Д. М.
като разгледа докладваното от ИВЕТА П. ТАКОВА Административно наказателно дело № 20221730200052 по описа за 2022 година

Производството по делото е по реда на чл.59 и сл.от ЗАНН.

С електронен фиш серия К №. издаден от ОД МВР гр.П. е наложено на жалбоподателя Д. СТ. СТ., с ЕГН:***** от гр.С., жк“Л.“№.,вх., ет., ап.. , административно наказание глоба в размер на 100 лева за нарушение по чл.21, ал. 2 , вр.чл.21,ал.1 от ЗДвП, на осн.чл. 189, ал.4, вр. чл. 182, ал.2, т. 3 от ЗДвП.

Недоволен от така наложеното му наказание С. е обжалвал същото. По изложени във въззивната жалба съображения и тези изложени в допълнителна молба по делото от адвокат-пълномощника на С. моли съда да отмени изцяло атакувания електронен фиш, като незаконосъобразен. Претендират се и направените по делото разноси на основание чл.63д, ал.1 ЗАНН.

Въззиваемата страна –ОДМВР –П. редовно и своевременно призована, не изпраща представител и не изразила становище по жалбата на С..

ТО-Радомир при Районна прокуратура гр.П., редовно и своевременно призована, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Радомирският районен съд, като взе предвид становищата на страните и като прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.14 и чл.18 от НПК, приема от фактическа и правна страна следното:

Във връзка с установяване на обстоятелство кога е връчен ЕФ на жалбоподателя наказващият орган не е предоставил писмени доказателства независимо от указанията на съда. В тази връзка следва да се отбележи, че положен подпис и дата на ксерокопие на ЕФ не представлява разписка доказваща връчването му на нарушителя.

С оглед на горното съдът приема, че подадената жалба е допустима като депозирана в законоустановения срок. Смисълът на връчването на ЕФ е да фиксира деня, в който нарушителят е узнал за издадения ЕФ от който момент започва да тече 14-дневния срок за обжалването му. В случая липсват писмени доказателства ЕФ да е връчен на жалбоподателя следователно съдът приема, че същия не е връчен на С.. С оглед на това при положение, че ЕФ не е връчен, срокът за обжалването му не тече и същия може да бъде обжалван от нарушителя от момента на неформалното му узнаване. Доколкото връчването на ЕФ е процедура, развиваща се след самото административнонаказателно производство, нарушаването и не може да доведе до извод за нарушаване на правото на защита на привлеченото към административнонаказателна отговорност лице, а единствената санкция, с която това нарушение е скрепено, е приемането на жалбата за подадена в срок, какъвто е и настоящият случай. По делото липсват доказателства за датата на връчване на процесния ЕФ на жалбоподателя, поради което съдът приема, че жалбата е подадена в срок.

От фактическа страна.

-

По делото видно от представения и атакуван в настоящето производство електронен фиш се установява, че на процесната дата 21.09.2021г. с автоматизирано техническо средство № ., в 16:41 часа в община Р. АМ-С. км.. на изхода от с.С. с., в посока към гр.С. е установено, извършено от жалбоподателя административно нарушение, а именно: като водач на МПС „, Ф. П.“, лек автомобил, с рег. №СВ . РХ при ограничение на скоростта въведено с ПЗ В26 . км/ч, е управлявал МПС, с .км/ч. Към представения електронен фиш е представена снимка № ./0408354.

След преустановяване на извършвания контрол на скоростния режим на движещите се МПС на посоченото място полицейският служител е изготвил протокол съгласно чл. 10, ал. 1 от Наредба № . от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение, рег.№. /23.09.2021г. В същия е удостоверено използването на споменатото автоматизирано техническо средство на процесната дата и в посоченото място/ изън населено място/, периода от време, през който същото е работило - от 14:00 часа до 18:00 часа, ограничението на скоростта в пътния участък от 120км/ч, посоката на движение на контролираните моторни превозни средства, както и тази на задействане на автоматизираната система, а именно при приближаващ трафик.

При направена справка в централна база данни по регистрация на пътни превозни

средства било установено, че цитираният автомобил, чиято скорост на движение е отчетена, е собственост на жалбоподателя С., с ЕГН:*****. В отсъствие на жалбоподателя, съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП е издаден срещу нея процесния ЕФ, с който за нарушаване на чл. 21, ал. 2, вр.чл.21,ал.1 от ЗДвП муе наложено на основание чл. 189, ал. 4, вр. с чл. 182, ал. 2, т. 3 от ЗДвП административно наказание глоба в размер на 100 лева. В обжалвания фиш след приспадане на допустимата грешка от минус 3 %, отчетената скорост била редуцирана на 146 км/ч, т. е. превишаването на максимално допустимата скорост на движение било с 26 км/ч. Жалбоподателя не се възползвал от правото си на възражения по чл. 189, ал. 5 и ал. 6 от ЗДвП, а обжалвал фиша с процесната жалба пред съда.

По доказателствата:

Съдът възприе гореизложената фактическа обстановка за установена по несъмнен начин, предвид приетите писмени доказателства, а именно: справка от централна база данни по регистрация на пътни превозни средства, доказваща, че жалбоподателят е ползвател на автомобила, чиято скорост е била фиксирана, разпечатка от показанията на радарното устройство – статично изображение № ./ от 21.09.2021 г., установяваща, че на 21.09.2021 г. в 16:41:10 часа лек автомобил с рег. № СВ . РХ е заснет със скорост от . км/ч, Протокол за използване на автоматизираното техническо средство, съгласно чл. 10, ал. 1 от Наредба № . от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение, Удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 17.09.5126 на преносима система за контрол на скоростта на моторни превозни средства с вградено разпознаване на номера и комуникации тип "А. С. .", ведно с приложение за техническите и метрологични характеристика на същата, протокол за извършена първоначална проверка № .-И./11.12.2017г. на отдел "И. на с. за и." на Дирекция "Из. на ср. за и., у.а и с." на Български институт по метрология за техническата изправност на средството за измерване и Протокол за проверка № 0.-С. от 05.02.2021 г. на същия Отдел и Дирекция към Български институт по метрология за техническата изправност на средството за измерване, Заповед № ./14.02.2020 г. на Директора на ОД на МВР П. .

От правна страна:

Приложената справка от централна база данни по регистрация на пътни превозни средства доказва, че ДесиславС. е собственик на автомобила, чиято скорост е била фиксирана от автоматизираното техническо средство, което кореспондира и с вещественото доказателствено средство - разпечатката от показанията на последното, съдържаща снимка, документираща именно индивидуализирания автомобил. Предвид на тези доказателства съдът прие за безспорно доказано, че жалбоподателя е субект на извършеното нарушение по силата на чл. 188, ал. 1, предл. 1-во от ЗДвП, тъй като към датата на нарушението е била легитимен собственик на превозното средство, с което нарушението е извършено.

По делото се установи, че процесното нарушение е фиксирано с преносима система

за контрол на скоростта на моторни превозни средства с вградено разпознаване на номера и комуникации тип "А.С. ." с автоматизирано техническо средство № ., като същото е посочено както в издадения ЕФ, така и в изготвения протокол по чл. 10, ал. 1 от Наредба № . от 12.05.2015 г., където е индивидуализирано и мястото на което е бил извършван контрола, респективно мястото на извършване на нарушението, при което е било изготвеното статичното изображение с № ./., на което е заснет процесния автомобил.

Безспорно приложеното по административно наказателната преписка Удостоверение № 17.09.5126 от Българския институт по метрология установява, че преносимата система за контрол на скоростта на моторни превозни средства с вградено разпознаване на номера и комуникации тип "А. С. ." е одобрен тип средство за измерване, която е вписана в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване под № .и е със срок на валидност от 07.09.2017 г. до 07.09.2027 г. Същата работи в автоматичен и автономен режим, без участие и намеса от служител, който само разполага техническото средство, въвежда необходимите параметри за контрол и изключва същото при приключване на работа. Самата система измерва скоростта на преминаващите автомобили, като заснема само тези, движещи се с превишена скорост и автоматично разпознава регистрационния номер на МПС-то. В приложението, което е неразделна част от удостоверението за одобрен тип като средство за измерване на процесната система подробно е описана процедурата по обработване на данните, които са получени от лазерния модул, като събраните данни не могат да бъдат променени от човешки фактор. Същевременно АТСС освен, че е одобрено по реда на Закона за измерванията същото е било и технически годно съгласно чл. 38 от Закона за измерванията, тъй като е преминало последваща проверка за съответствие с техническите изисквания, предвид приложения към административно наказателната преписка писмени доказателства, а именно: Протокол за първоначална проверка №./11.12.2017г. на отдел "Изпитване на средства за измерване" на Дирекция "И. на с. за и., у. и с." на Български институт по метрология и последваща предвид Протокол №.-С-. от 05.02.2021 г. на Главна дирекция „Ме. и И. у.“, отдел „И. на с. за и.е и с.“ към БИМ. Предвид на изложеното АНО е доказал установяването и заснемането на нарушението с годно за използване техническо средство. Разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП е категорична, че когато самото нарушение е установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган на нарушителя се издава ЕФ. Това е специална норма по отношение на разпоредбите, регулиращи общия ред за налагане на административно наказание по ЗАНН, като същата дерогира приложението на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН.

Съгласно чл. 189, ал. 15 от ЗДвП снимковия материал, изготвен с техническо средство или система, заснемаща или записваща датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, съставлява годно веществено доказателствено средство в административно наказателния процес, поради което и посочената в статичното изображение с № . скорост от 135 км/ч, с която се е движел автомобилът на жалбоподателя към момента на констатиране на нарушението, е точно измерената от автоматизираното техническо средство. В ЕФ коректно е приспаднал в полза

на нарушителката толеранса от допустимата техническа грешка при измерването на скоростта, като същата е редуцирана/-3 %/ на . км/ч, като е конкретизирана и разликата между засечената и разрешената скорост 26 км/ч. Следва да се отбележи, че в ЕФ изрично е посочено, че в него е отбелязана не измерената скорост, **а установена стойност на скоростта**, поради което и не е налице несъответствие или неяснота при определянето на наказуемата скорост, поради което и липсата на изрично отбелязване дали е приспаднал или не този толеранс, не съставлява нарушение на процесуалните правила, доколкото не ограничава правото на защита на санкционираното лице.

Не е спорно по делото и обстоятелството, както се посочи по-горе в настоящия съдебен акт, че за използването на системата за видеоконтрол на процесното място е изготвен приложения по административнонаказателната преписка Протокол съгласно чл. 10, ал. 1 от Наредба № . от 12.05.2015 г. В тази връзка настоящият състав следва да отбележи, че идеята на законодателят при въвеждането на този задължителен документ при работа с АТСС е от неговото съдържание чрез попълване на съответните факти и обстоятелства, при които е било извършено заснемането, да може да се удостоверят следните обстоятелства: информация за точното местонахождение на мястото за контрол, датата на използване на автоматизираното техническо средство, разположението на автоматизираното техническо средство спрямо посоката на движение на контролираните моторни превозни средства, ограничителните пътни знаци, ако са налице такива, разрешения скоростен режим, начало и край на участъка, начало и край на работата с автоматизирано техническо средство и др.,което удостоверяване се извършва чрез посочване на имената на удостоверилото ги лице, което лице /в случая полицейски служител/ с изготвянето на протокола декларира, че автоматизираното техническо средство е използвано съгласно нормативните предписания и изискванията, въведени в инструкцията за неговата експлоатация. Този протокол по своята същност представлява официален документ, тъй като се съставя от длъжностно лице, в кръга на службата му и се ползва с обвързваща доказателствена сила. Изискването за съставянето на протокола по чл. 10 от Наредба № ./12.05.2015 г. е въведена от законодателя гаранция за законосъобразност на административнонаказателното производство, тъй като същият удостоверява мястото на поставяне на засичащото устройство, времето на извършване на нарушението, на това с какво АТСС е заснето, посоката на движение, ограничението на скоростта и другите изисквания по наредбата.В тази връзка обаче съдът следва да отбележи,че независимо от гореизложеното намира, че обжалваният електронен фиш следва да бъде отменен, тъй като от ангажираните в хода на настоящото производство писмени доказателства – писмо рег. №./08.03.2022 г.издадено от Агенция „П.и.“, Областно пътно управление – П. и схема на организацията на пътя в процесния участък и картов материал, се установява, че географските координати, където се е намирал лекият автомобил при заснемането му на снимка № ./., не съвпадат като местоположение с км . , АМ С., общ.Р., изхода от с.С. с., отбелязано като място на извършване на нарушението. Предвид така установеното, настоящият състав намира, че управлението на лек автомобил, „ Ф. П.“, с рег. № СВ . РХ, с посочената в електронния фиш скорост от 135 км/ч, не е извършено на км . , АМ С., общ.Р.,

изхода от с.С. с., а на друго място, посочено на снимковия материал. От доказателствата по делото, включително и представената схема на организация на движение, не може да се установи по категоричен начин мястото на заснемане, с посочените географски координати и дали има въведено ограничение на скоростта на движение на моторните превозни средства 120 км/ч . По тази причина не може да се приеме за доказано, че е установено жалбоподателя да е извършил нарушение по чл. 21, ал. 2, вр.чл.21, ал.1 от ЗДвП, за което административното наказание е предвидено в чл. 182, ал. 2, т. 3 от ЗДвП.

При тези съображения съдът намира, че неправилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя, поради което издаденият ЕФ следва да бъде отменен.

По разноските:

С оглед изхода на делото и на основание чл.63д, ал.1 от ЗАНН, във вр. с чл.143, ал.1 от АПК, както и предвид представения по делото Договор за правна защита и съдействие на адв.И. и списък на разноските въззиваемата страна следва да бъде осъдена да заплати на С. сумата от 300 лева направени разноски по делото. Направено е изрично искане за присъждане на разноски в размер на 300 лева, сторени за заплащане на адвокатско възнаграждение. По делото е доказано извършването на разноски от жалбоподателя в пълния претендиран размер, като в договора за правна защита и съдействие, приложен по делото е удостоверено, че възнаграждението е заплатено в брой. Размерът на адвокатското възнаграждение в случая следва да се определи съобразно разпоредбата на чл.18, ал. 2, вр. чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № . от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, предвиждаща, че се дължи минимално адвокатско възнаграждение в размер на 300 лева. Именно в този размер е и договореното и заплатено от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 63, ал. 3, т.2, вр. ал.2, т.1 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ електронен фиш, серия К №. издаден от ОД МВР гр.П., с който е наложено на Д. СТ. СТ., с ЕГН:***** от гр.С., жк“Л.“№., вх., ет., ап.. административно наказание глоба в размер на 100 лева за нарушение по чл.21, ал. 2 , вр.чл.21, ал.1 от ЗДвП, на осн.чл. 189, ал.4, вр. чл. 182, ал.2, т. 3 от ЗДвП.

ОСЪЖДА Областна Дирекция на МВР - П., с адрес: гр. П., ул. „С.“ № .ДА ЗАПЛАТИ на Д. СТ. СТ., с ЕГН:***** от гр.С., жк“Л.“№.,вх., ет., ап.. сумата от 300,00 /триста лева/, представляваща направени разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд гр. Перник на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс в 14-дневен срок от съобщаването му

на страните.

Съдия при Районен съд – Радомир: _____